

HATALMAS MAGYAR SIKER A TÁVREPÜLŐ SIKLÓERNYŐS VILÁGKUPÁN

A siklóernyő ugyanazon az elven működik mint a szánkó vagy a papírrepülő, a magasságvesztéséből nyert energiával hajtja magát előre. A dolog akkor válik érdekessé, amikor kiderül, hogy ezzel a hajtómű nélküli eszközzel a jobb pilóták --sokszor csupán pár száz méter magasságból indulva is-- rendszeresen képesek több száz kilométer távolságra eljutni. A világrekord 588 km! A siklóernyősök a távrepülés trükkjét a vándormadaraktól lesték el, mert tollas tanáraink sem jutnának messzire, ha csupán folyamatos szárnycsapásokkal haladnának előre. Az ernyősök ráadásul annyival hátrányosabb helyzetben vannak a madaraknál, hogy a fejük fölött kifeszülő kupola csak irányváltatásra alkalmas, az ernyő mozgatásával egy centit sem lehet emelkedni. A „munka nélküli” magasba jutás trükkje a felszálló meleg légáramlatok (termikek) megtalálása. Ezt lestük el a madaraktól, de a feladat annyira összetett, hogy a termikeket a madarak is csak repülés közbeni keresgéeléssel cserkészik be. A siklóernyősnek pedig a természet apró jeleiből kell kislabizálnia, hogy milyen irányba repüljön, amerre előbb talál termiket semmint földet érjen. Ha megtaláltuk a termiket, akkor a benne maradásért már csak köröznünk kell és hagyni, hogy a felhőkig emeljen. Onnan már indulhatunk is az úticélunk felé, miközben persze egyre süllyedni fogunk. Szóval a nagy távok repüléshez „csak annyi” kell, hogy ne hagyjuk abba a tekerés-siklás ciklikus ismételtetését. Az egyszerűnek tűnő recept ellenére mégis csak kevesekből lesznek siklóernyős bajnokok, mert folyamatosan változó helyzetben villámgyorsan kell jó döntéseket hozni és azokat hiba nélkül kivitelezni, különben vagy túl hamar találjuk a földön magunkat vagy túl későn érünk a célba.

A siklóernyős távrepülésben világraszóló magyar sportsiker született a hétvégén. A világnak szeme is, füle is volt rá, hazánkban mégis csak a sporttársak szűk köre tud róla. Megkockáztatom, az országos sportvezetés talán még hírért sem vette a hihetetlen eredménynek, ami igazán ráirányíthatná az illetékesek figyelmét (támogatását) erre a mostohán mellőzött sportágra.

Az 5 fős magyar siklóernyős távrepülő csapat 30 induló nemzetből szerezte meg a 2. helyet a siklóernyős világkupa Argentínában rendezett fordulójában. Ahhoz, hogy az eredményt helyén értékelhessük tudni kell, hogy a forduló 6 versenynapjának eredményét a csapatok aznapi 3 legjobb versenyzőjének eredménye adja, tehát a nagy csapatlétszám óriási előny. A dobogós csapatok közül a franciák 14-en, a magyarok 5-en, az olaszok 15-en voltak, tehát eleve háromszoros esélyhátránnyal indultunk. Ennek ellenére a 12,195 pontot szerző első helyezett franciáktól mindössze 195 ponttal maradt el a magyar csapat eredménye.

Versenyzőink egyéniben is hatalmasat alakítottak. Honti Adél közel 100 pontos előnnyel lett női első helyezett, ami úszásban egy testhossznak számítana. Egyéniben a 112 világszínvonalú versenyzőből Takáts Pál a 3., Vértes Balázs a 14., Rácz Balázs a 15., Budai Péter a 32. és Honti Adél a 37. lett.

Eredménylisták:

csapat: http://pwca.org/results/results/e_5_4.htm

női: http://pwca.org/results/results/e_5_2.htm

egyéni: http://pwca.org/results/results/e_5_1.htm

Az idei világkupa eredményei:

<http://pwca.org/results/results/>

Ahogy a Forma1-ben, úgy itt sem mindegy, hogy ki milyen járművel versenyez. Az eredmények szerint a legjobb versenyernyőket az OZONE gyártja, közülük manapság az Enzo3 a legsikeresebb (legjobb) típus, utána Zeno nevű kistestvére következik. Az 5 magyarból hárman Enzo3-mal, ketten Zenoval versenyeztek. Ha a végeredményt megvizsgáljuk ilyen szemüveggel is, akkor érdekes lehet az azonos típusú repülő (nem hivatalos) helyezése.

Az 59 Enzo-s között:

Takáts Pál megtartja 3. helyét, Rácz Balázs a 9. és Honti Adél a 20.

A 16 Zeno-s között:

Vértes Balázs az első (!) és Budai Péter a harmadik, sok Enzo-s versenyzőt is maguk mögé utasítva.

2019. november 19.

Kardos István

Siklórepülő Szövetség